

کتاب کوچک هوگا

رازهای زندگی شاد دانمارکی

www.ketab.ir

سرشناسه :	وایکینگ، مایک ویلک، Viking, Meik Wiking
عنوان و نام بیدار:	کتاب کوچک هوگا: رازهای زندگی شاد دانمارکی / مولف مایک وایکینگ؛ مترجم رضا اکبری.
مشخصات نشر :	تهران: نارنگی، ۱۴۰۱
مشخصات ظاهری :	۱۶۵ صفحه
شابک :	۹۷۸-۶۲۲-۵۲۳۸-۰۱۳۵
وضعیت فهرست نویسی :	فیبا
یارداشت: عنوان اصلی:	The little book of hygge: the Danish way to live well ۲۰۱۶
عنوان دیگر :	رازهای زندگی شاد دانمارکی
موضوع:	خودسازی (Psychology) Self-actualization (Self-actualization) راه و رسم زندگی Conduct of life
شادی فروختن -- دانمارک Happiness -- Denmark Cheerfulness	
شناسه افزوده :	البری، رضا، ۱۳۵۳- اسفند-
BF ۳۶۷	ردہ بندي لئنڈرہ
۱۵۸/۱	ردہ بندي دیوبی
۸۹۳۱۶۶	شماره تابشناسی ملی
فیبا	اطلاعات رئورڈ تابشناسی

مارا در فضای مجازی دنبال کنید

انتشارات نارنگی
کتاب کوچک هوگا
مولف: مایک وایکینگ

مترجم: رضا اکبری
طرح جلد و ویراستاری: گروه باران
صفحه آرا: یاسین حسینی
نوبت چاپ: اول ۱۴۰۱
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه (رقعی)
قیمت: ۸۸,۰۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۲۳۸-۰۱۳۵
تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۰۴۱۰

فهرست

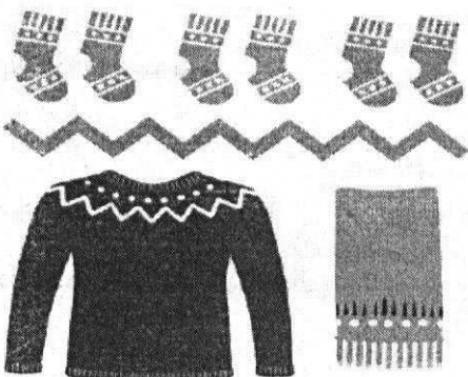
۶	مقدمه
۸	کلید خوشبختی؟
۱۰	فصل اول : نور
۲۰	فصل دوم : باید درباره هوگا صحبت کنیم
۳۷	فصل سوم : دورهمی
۵۰	فصل چهارم : خوراک و نوشیدنی
۷۷	فصل پنجم : لباس
۷۷	فصل ششم : خانه
۹۷	فصل هفتم : هوگا بیرون از خانه
۱۰۰	فصل هشتم : هوگا در طول سال
۱۰۹	فصل نهم : هوگای ارزان
۱۲۰	فصل دهم : تور هوگا در کینهاگ
۱۲۵	فصل یازدهم : کریسمس
۱۳۹	فصل دوازدهم : هوگای تابستانی
۱۴۷	فصل سیزدهم : پنج بعد هوگا
۱۵۲	فصل چهاردهم : هوگا و خوشحالی

مقدمه

هوگا؟ هیوگه؟ هوگ؟ مهم نیست **hygge** رو چطور تلفظ یا حقی هجی کنید. زمانی از یکی از بزرگترین فلاسفه دوران معاصر، وینی د پو^۱ پرسیدند (نقل به مضمون) فلان احساسات را چگونه هجی می‌کنید فرمودند: «هجی نمیشه، احساس میشه.»

با این حال، هجی و تلفظ هوگابخش آسون ماجراست. مشکل وقتیه که بخواهید ماهیتش رو دقیق توضیح بدین. هوگا به همه چی گفته میشه از «هنر خودمونی شدن»، «خلوت روح»، «آسایش خیال» گرفته تا «لذت بردن از دلخوشی ها»، «دورهمی های خودمونی» و موردی که شخصاً مورد علاقه منه «شیرکاکائوزیرنورشمع».

هوگا بیشتر در مورد حال و هوای تحریبه است تا اشیا. بودن با افرادی که دوستشان داریم. احساس راحت بودن، این احساس که امنیت داریم و دنیا دستش به ما نمیرسه و به خودمون اجازه میدیم که از حالت تدافعی بیرون بیایم. شاید بخواین مدام از مسائل ریز و درشت ترینگی صحبت کنید یا فقط در سکوت از حضور همیگر آرامش بگیرید یا صرفآباخودتون خلوت کنید و از یک فنجان چای لذت ببرید.

یک سال در ماه دسامبر درست قبل از کریسمس، آخر هفته‌ای را با چندتا از دوستان در کلبه‌ای قدیمی سپری کرد. کوتاه‌ترین روز سال، از لحاف برفی‌ای که منظراً اطرا فمان را پوشانده بود پرنور شده بود. زمانی که خورشید حوالی ساعت ۴ بعد از ظهر غروب می‌کرد، تا ۱۷ ساعت بعد دیگر آن را نمی‌دیدیم، به داخل کلبه برمی‌گشتم تا آتشی مهیا کنیم.

همگی خسته از پیاده روی، باحالی خواب و بیدار داخل کلبه دور آتش و لو می‌شدیم، ژاکت‌های گل و گشاد و جوراب‌های پشمی پوشیده بودیم. تنها صدای قلقل خوارک و جرقه‌های شومینه و مزمزه‌های نوشیدنی گرم و طعم داریکی از دوستان شنیده می‌شد. یک دفعه دوستی سکوت راشکست.

بدون این که انتظار جواب داشته باشد پرسید: «از این هوگاتر مگه داریم؟»

لحظاتی بعد یکی از خانوم‌ها گفت: «آره، اگه بیرون بادو توفان بود.»

همه به نشانه تایید می‌ستکنند دادیم.